Атеш, очи, употрѣбявано с' сложни думи

Атеш гемиси, — огнен корав, паротлув.

Атеш арабаси, — огненикола, парни кола на желѣзницата, желѣзен пѫтъ. 500.

Атеш парчеси, — за човѣк бръз, търгав.

Атеш — пиолоти, —

Атик, — хитър, опитен, извадем, очивадец, извадена кора, отворен, вѣщ, провѫдѫ.

Атина, от ат с' бълг. окончание

Атина дурмидурмина, — ат ерма, свърнеш без порок удредѣт кон.

Атлама, — подвъртане, подскачане; подскок, трѣскок.

Атладисвам, — трѣвъртям, трѣскачам.

Атладиция, — атладисам, трѣвъртя. 510.

Атлаз, — свилен плат ~~гладъ~~ гладъ, лъскав, копринена тъкан; свилена

Атле, — малък ат. Ате

Атлия, — 1) конник, всадник, ѫдец, човѣк що ѫди на кон. 2) кон за ѫдене. М. 65.

Атлия-аскер — конна войска.

Атладра — 1) име на човѣк, 2) сокол, тиняк; карагуй, ястреб; 3) болѣст и какъв нрав на човѣка в' гърлото.

Ату, — при игранье в' карти трѣбладающата карта.

Атър — добра воля, благоволение. хатър.

Атърлия, — в. хатърлия.

Атърдрия — в. хатърдрия.

Аич, — 1) морско, морков. 2) брѣдоква, брѣдок. 520

вечник, рус. пастерняк.

Аф — 1) в. аво. 2) афедеси.

Аф едеси — дама прощаваш.

Афарин, (вл. т.) вчи, махайсе

Афарин, — ръм, браво, благодѣти, хвалати, благотвор.

Афиет олсун, — да не е сладко, да не е благо, на здравье, честито, когато се обучиш. когато тия едно на кой.

Афион, — опиум, маковина, мак.

Афионлия, — 1) който ръти афион да се опоява с' него. 2) отсъ от афион. 3) тера-кия за афион. 4) идиот правено с' афион.

Афмар, — 1) лек. 2) тразен, 3) лекочмел.

Афмарлик, — 1) лекота 2) тразнота, 3) из-мамье пари. 4) лекочие

Афоресам, — (прѣч.) ~~[illegible]~~, ~~[illegible]~~, отвърлен, — отлъчен от черква 530

Атлия, — 1) ерменска кобила, която се вдрвга и ѫди като ат. 2) жена която се дърпи като лъвр